

Î N C H E I E R E

07 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Dumitru Perju, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dumitru Perju împotriva lui Vasile Popa cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și recuperarea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 decembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Dumitru Perju și menținută hotărârea Judecătoriei Telenești din 24 ianuarie 2012, prin care acțiunea a fost respinsă

c o n s t a t ă:

La 28 noiembrie 2011, Dumitru Perju a depus o cerere de chemare în judecată împotriva administratorului SC „Noctiluca” SRL, Vasile Popa cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și recuperarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Dumitru Perju a indicat că la începutul anului 2008 Vasile Popa, fiind unul din asociații SC „Noctiluca” SRL a depus o cerere de chemare în judecată cu privire la excluderea lui Dumitru Perju din rândul membrilor fondatori a societății date.

Acțiunea dată a fost respinsă prin hotărârea Judecătoriei Economice din 19 noiembrie 2010, menținută prin decizia Curții de Apel Economice din 12 septembrie 2011.

În cadrul examinării pricinii date a suportat cheltuieli de judecată formate din 7500 lei asistență juridică, 3750 lei onorariul de succes achitat avocatului, 650 lei pentru efectuarea expertizei, 50 zile de muncă.

De asemenea a mai indicat că din cauza acționării sale în judecată a suportat un anumit stres, i s-a înrăutățit starea de sănătate, astfel pârâtul i-a cauzat un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 100000 lei.

Prin urmare, solicită Dumitru Perju încasarea de la Vasile Popa în beneficiul său cheltuielile de judecată suportate, și anume 7500 lei asistență juridică, 650 lei cheltuieli pentru efectuarea expertizei, compensația pentru 50 zile de muncă pierdute și 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Telenesti din 24 ianuarie 2012 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 decembrie 2013 a fost respins apelul declarat de către Dumitru Perju cu menținerea hotărârii primei instanțe.

La 20 februarie 2014, în termenul prevăzut de lege, Dumitru Perju a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea acestuia casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Recurentul, Dumitru Perju în motivarea recursului, a invocat că nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond fiind aplicate greșit normele de drept material și normele de drept procedural.

Susține că atât instanța de fond cât și instanța de apel au încălcat principiul egalității părților în proces, deoarece l-a pus în imposibilitate de a prezenta probe la dosar, fapt care nu a fost indicat în procesul-verbal al ședinței de judecată. Mai mult decât atât, în acest sens lipsesc înregistrările audio a ședinței de judecată.

Atât prima instanță cât și instanța de apel nu au elucidat pe deplin situația și nu au pătruns în esența motivației cu privire la excluderea sa din membri fondatori, motivul principal fiind nedorința sa de ai vinde cota-parte ce îi aparține lui Vasile Popa. Instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că timp de 6 ani a fost purtat prin instanțele de judecată, din care motiv a pierdut 50 zile de lucru, i s-a înrăutățit starea sănătății. Prin acțiunile administratorului Vasile Popa i s-au cauzat suferințe fizice și psihice enorme.

Prin referința din 02 aprilie 2014, intimatul Vasile Popa a solicitat declararea recursului declarat de Dumitru Perju drept inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Dumitru Perju nu

se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Dumitru Perju ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Dumitru Perju se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadî

Ion Corolevschi